

LIGETI BEETHOVEN DVOŘÁK

2025/2026

16.05

Filharmonia
Narodowa

Dyrektor Naczelna

General Director

Zofia Zembrzuska

Dyrektor Artystyczny

Music and Artistic Director

Krzysztof Urbański

16.05.2026

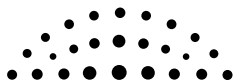
sobota / 18:00 / Sala Koncertowa

Saturday / 6 p.m. / Concert Hall

abonament / subscription D2, Z2

Koncert symfoniczny / Symphonic Concert

PATIÑO-OSORIO
NIEDZIÓŁKA
WRONA
DUBIEL

SINFONIA IUVENTUS

Wykonawcy Performers

Polska Orkiestra Sinfonia Iuventus im. Jerzego Semkowa /
Jerzy Semkow Polish Sinfonia Iuventus Orchestra

Ana María Patiño-Osorio – dyrygent / conductor

Wojciech Niedziółka – skrzypce / violin

Antoni Wrona – wiolonczela / cello

Mateusz Dubiel – fortepian / piano

Filharmonia Narodowa zastrzega sobie możliwość zmiany programu i wykonawców.

Podczas koncertu obowiązuje zakaz fotografowania, filmowania i nagrywania dźwięku.

Prosimy również o wyłączenie telefonów komórkowych i sygnałów zegarków elektronicznych.

The Warsaw Philharmonic reserves the right to change the programme and performers.

It is prohibited to take photos, make videos and record sound during the concert. The audience is also kindly requested to switch off their mobile phones and digital watch alarms.

Program

Programme

György Ligeti (1923–2006)

Concert Românesc

na orkiestrę / *for orchestra* [12']

(1951)

Andantino

Allegro vivace

Adagio ma non troppo

Molto vivace

Ludwig van Beethoven (1770–1827)

Koncert potrójny C-dur op. 56

na skrzypce, wiolonczelę, fortepian i orkiestrę /

Triple Concerto in C Major, Op. 56

for violin, cello, piano and orchestra [33']

(1804)

Allegro

Largo

Rondo alla Polacca

••• Przerwa (ok. 20 minut) / *Intermission* (ca 20 minutes)

Antonín Dvořák (1841–1904)

IX Symfonia e-moll Z *Nowego Świata* op. 95 /

Symphony No. 9 in E minor 'From the New World', Op. 95 [40']

(1893)

Adagio. Allegro molto

Largo

Molto vivace

Allegro con fuoco

Nicolae Grigorescu (1838–1907)

Pasterz ze stadem owiec, olej na płótnie, b.d.

A Shepherd with his Flock of Sheep in the Landscape, oil on canvas, n.d.

Omówienie programu

Dorota Żórawska-Dobrowolska

Ligeti

György Ligeti, urodzony w mniejszości węgierskiej zamieszkałej w Siedmiogrodzie (w dzisiejszym miasteczku Târnăveni w Rumunii), tradycję ludową tego wielokulturowego regionu o skomplikowanych dziejach poznawał od dzieciństwa. Jego *Concert Românesc* (*Koncert rumuński*) jest „wyrazem fascynacji i głębokiego uznania dla muzyki rumuńskiej”. Utwór powstał w czerwcu 1951 roku, w trudnych czasach komunistyczno-nacjonalistycznej dyktatury, rok po studiach odbytych przez kompozytora w Instytucie Folkloru w Bukareszcie. Pierwsza próba jego odczytania przez Orkiestrę Symfoniczną Radia Węgierskiego w Budapeszcie okazała się traumatycznym doświadczeniem dla Ligetiego. Obecna na sali komisja cenzorska uznała utwór za „anty-ludowy”, mimo że opierał się na autentycznych melodiach zapisanych przez Ligetiego podczas wypraw terenowych w Siedmiogrodzie. Z relacji kompozytora wynika, że urzędnicy kwestionowali „niepoprawne politycznie” dysonanse. W rzeczywistości stosunki między Węgrami a Rumunią były pełne napięć, a temat mniejszości węgierskiej w Rumunii i statusu Transylwanii był dla obu stron niezwykle drażliwy. Tak *Concert Românesc* przeleżał w szufladzie aż dwadzieścia lat, zanim odbyło się jego światowe prawykonanie podczas Peninsula Music Festival z lokalną orkiestrą pod dyrekcją Thora Johnsona. Na wydanie partytury przyszło autorowi czekać następną dwadzieścia lat, a kolejnych dziesięć lat – na jej płytowe nagranie.

Czteroczęściowy utwór (*Andantino*, *Allegro vivace*, *Adagio ma non troppo*, *Molto vivace* – wykonywane *attacca*) napisany został na orkiestrę symfoniczną, traktowaną jednak często w sposób zbliżony do zespołu kameralnego. Kompozytor dzieli niejednokrotnie obsadę na dwie grupy instrumentów smyczkowych i dętych, które współgrają ze sobą lub kontrastują na wzór barokowego *concerto grosso*. Partie solowe m.in. klarнету, fletu, rogu i skrzypiec (głównie w ostatnim ogniwie) zestawiane z *tutti* tworzą charakterystyczne dla tego gatunku kontrasty dynamiczne (*p* – *fff*). Trzecia część utworu rozpoczyna się dialogiem dwóch rogów, których szerokie frazy melodyczne

brzmia jak echo w karpackich dolinach i przypominają buciem lub tulnic – ich pasterckie odmiany. Ten surowy koloryt, uzyskany z dźwięków wykraczających poza strój równomiernie temperowany, stał się pretekstem do zakazu wykonania utworu. Jego ostatnia, żywiolowa część, pełna nagłych zwrotów i ostrych akcentów rytmicznych, z modalnym brzmieniem rumuńskich kapel wiejskich, wyraźnie nawiązuje do tradycji bartóckowskiej – odchodzącej od dziewiętnastowiecznej stylizacji folkloru na rzecz zachowania jego pierwotnej energii i surowości.

Obecnie utwór należy do stałego repertuaru koncertowego, ciesząc się niezmiennie popularnością dzięki swojej komunikatywności i bezpośredniości wyrazu.

Piotr Maculewicz

Beethoven

Koncert potrójny C-dur op. 56 to jeden z utworów należących do niezwykle płodnego okresu twórczości Ludwiga van Beethovena – pierwszych lat XIX wieku. Kompozytor przezwyciężył wówczas osobisty kryzys wywołany pierwszymi objawami utraty słuchu, a całkowite poświęcenie się pracy twórczej było przejawem uzdrawiającej ucieczki od trosk i złych myśli. Czas ten zaowocował szeregiem epokowych arcydzieł, które otwierają drugą w pełni dojrzałą fazę twórczości Beethovena, wolną już od wpływów starszych klasyków. Przejawem poszukiwania nowych środków wyrazu była nietypowa, nieznana wcześniej obsada *Koncertu*, konfrontująca fortepianowe trio z orkiestrą. O okolicznościach powstania dzieła wiadomo niewiele – rozpoczęte w 1803, zostało ukończone w kolejnym roku, lecz długo musiało czekać na pierwsze wykonanie. Pierwotna dedykacja dla arcyksięcia Rudolfa, ucznia, później protektora i wdzięcznego odbiorcy licznych utworów Beethovena, skłania badaczy do przypuszczeń, że dzieło powstało z myślą o nim jako wykonawcy. Wydaje się jednak, że przekraczałoby jego umiejętności. Do prawykonania doszło dopiero pięć lat później, a utwór dedykowany został ostatecznie księciu Josephowi von Lobkowitzowi.

Kompozytor eksperymentuje tu z nowatorską fakturą, pozwalając solistom koncertować głównie razem. Dbając jednocześnie, by brzmieniowo najmniej nośny w tej grupie instrument, jakim jest wiolonczela, nie „zanikał” – to jej powierza szereg bardziej eksponowanych myśli muzycznych. W częściach skrajnych pobrzmiewa

lubiany w epoce napoleońskich wojen styl *héroioue*, połączony z dwornym wdziękiem (przepiękny finałowy polonez to późne nawiązanie do królewsko-arystokratycznego kontekstu tego tańca w muzyce XVIII stulecia). Skromna rozmiarami część środkowa – urzekające śpiewnością *Largo*, ma charakter lirycznego intermezza.

Jan Lech

Dvořák

*Wstawszy, piękny Po–Puk–Kiwis
Rozpoczął mistyczny taniec:
Zrazu w uroczystym tempie,
Wolne kroki, wolne ruchy,
Tu i tam między sosnami,
To w cieniu, to w świetle słońca,
Krokiem miękkim jak pantera,
Potem szybciej, jeszcze szybciej,
W wirach, w zawijanych kołach,
Skacząc przez zebranych gości,
Okrążając w kręgach wigwam,
Aż się liście w wir porwały!*

Przytoczona wyżej (w przekładzie Romana Jackowa) *Pieśń o Hajawacie* autorstwa Henry'ego Wadswortha Longfellowa, pierwotnie opublikowana w 1855 roku, stanowiła jedno ze źródeł inspiracji *IX Symfonii* Antonína Dvořáka. Planował on nawet stworzyć operę osnutą na jej kanwie. Kompozytora poruszył także amerykański pejzaż: bezkresna, otwarta preria, w sąsiedztwie której wzrastają wielkie metropolie, zamieszkiwane przez przedstawicieli różnych kultur, o różnych doświadczeniach i przekonaniach. Różnice te można zaobserwować nawet dziś – recepcja *Symfonii „Z Nowego Świata”* nie jest bowiem pozbawiona kontrowersji.

W historii powstania *IX Symfonii* ważną rolę odegrała Jeannette Thurber, założycielka National Conservatory of Music of America w Nowym Jorku. Majątek i progresywne spojrzenie na sprawy społeczne mecenaski pozwoliły uczęszczać na zajęcia kobietom i osobom czarnoskórym, co miało istotne znaczenie dla amerykańskich doświadczeń Dvořáka. Kompozytor przyjechał do Stanów Zjednoczonych w 1892 roku, aby na

zaproszenie założycielki konserwatorium objąć stanowisko dyrektora tej instytucji. Swoją zgodę wyraził jednak dopiero po siedmiokrotnym odrzuceniu propozycji – ostatecznie przekonała go do tego jego żona, Anna, która uznała, że honorarium w wysokości piętnastu tysięcy dolarów rocznie, stanowiące wielokrotność ówczesnych dochodów Dvořáka, warte jest podróży przez Atlantyck.

Pracując w Nowym Jorku, kompozytor fascynował się nie tylko miejskim i przyrodniczym, ale także muzycznym pejzażem Ameryki – intrygowały go melodie rdzennych mieszkańców, jak również ludowe pieśni Afroamerykanów z nurtu *spirituals*. W ten repertuar Nowego Świata wprowadzał Dvořáka czarnoskóry kompozytor i aranżer, Harry Burleigh, który był jednocześnie akademickim asystentem Czecha. W ukończonej między styczniem a majem 1893 roku *IX Symfonii* nie wybrzmiewa jednak żadna z melodii kojarzonych z duchowością afroamerykańską – twórca inspirował się raczej samym twórcywie pieśni, ich harmonią i treścią. Podobnie uczynił z *Pieśnią o Hajawacie* – epos nie stanowi podstawy programowej dzieła, lecz służy jako punkt wyjścia, rodzaj Beethovenowskiej „idei poetyckiej”. Na przykład opis śpiewów na uczcie Hajawaty:

Tak to cicho im zaśpiewał:
„O, zbudźże się, ukochana!
O ty, dziki leśny kwiecie,
O ty, dziki ptaku prerii,
Ty, o cichych, sarnich oczach!
Kiedy tylko patrzysz na mnie,
Jam szczęśliwy, jam szczęśliwy,
Jakoby lilia na prerii,
Kiedy rosa na nią pada!
Oddech twój wonny jak kwiaty,
Dziki kwiaty wczesnym rankiem,
Wonny jak kwiaty wieczorem,
Gdy klonią się w noc srebrzystą”

posłużył kompozytorowi do rozwinięcia dźwiękowego pejzażu pierwszej części (*Adagio. Allegro molto*) w nastrojową kantylenę rożka angielskiego części drugiej (*Largo*). Nawiązania do utworu Longfellowa są jeszcze wyraźniejsze w części trzeciej (*Molto vivace*), której żywa rytmika i częste zmiany nastrojów miały oddawać szczególną aurę opisaną w *Pieśni o Hajawacie*. Wreszcie finał (*Allegro con fuoco*) spaja materiał poprzednich fragmentów w majestatyczną całość, a jego heroiczny temat

nasuwa skojarzenia z nową, progresywną, metropolitalną cywilizacją, która powstaje w sąsiedztwie bezkresnych prerii.

Utwór po raz pierwszy wykonano 16 grudnia 1893 roku w nowojorskim Carnegie Hall. Orkiestrą New York Philharmonic Society dyrygował Anton Seidl. Sukces był ogromny – w kolejnych latach dzieło pojawiło się w repertuarze większości światowych sal koncertowych, a do dziś nierzadko pozostaje najczęściej wykonywaną symfonią w wielu z nich. Choć w literaturze muzykologicznej trudno o krytyczne komentarze na temat czysto muzycznych walorów *IX Symfonii* Antonína Dvořáka, to dyskusja nad jej kulturowym, społecznym i politycznym wyrazem jest bardzo ożywiona. Wzorem Philipa Ewella, który w 2020 roku opublikował kontrowersyjny artykuł *Music Theory and the White Racial Frame*, wielu amerykańskich komentatorów upatruje w klasycznej teorii muzyki tendencje zaborcze i wrogie lokalnym tradycjom muzycznym. Niektórzy wskazują, że utwór opatrzony podtytułem „Z Nowego Świata” stanowi przykład zawłaszczenia kulturowego, dokonywanego przez imigrantów z Europy względem rdzennych mieszkańców Ameryki Północnej. Jak w 2021 roku pisał Douglas Shadle w pracy *Antonín Dvorak’s ‘New World Symphony’*:

Myślmy o muzyce klasycznej jako pozostającej poza historią i czasem, przynoszącej nas do innego świata. W miesiącach poprzedzających powstanie Symfonii „Z Nowego Świata” jednym z głównych dyskursów [...] była jednak kwestia uznania Afroamerykanów za pełnoprawnych obywateli w społeczeństwie amerykańskim, u zarania epoki praw Jima Crowa. Muzyka Afroamerykanów i rdzennych mieszkańców Ameryki została włączona przez Dvořáka w tkankę Symfonii „Z Nowego Świata”, lecz jego rozumienie tej muzyki było pod wieloma względami skrzywione.

Głosy te nadal stanowią jednak mniejszość wobec tych, które wzmacniają niegasnącą popularność *IX Symfonii* na światowych estradach. Ostatecznie przecież muzyka musi obronić się sama – poprzez swoich wykonawców i odbiorców.

Short programme note

Grzegorz Zieziula

Ligeti

In *Concert Românesc* [Romanian concerto], completed in 1951, György Ligeti returns to memories from his childhood. Hailing from a Hungarian community living in Transylvania, the composer spent years studying the folk culture of the Romanian Carpathians with great interest, fascinated by the unique colour of the local music. The four-part work features many motifs derived from authentic folk melodies of the region.

Beethoven

Ludwig van Beethoven's Triple Concerto in C major, Op. 56, for violin, cello, piano and orchestra, dates from 1803–1805. In this three-movement work, Polish music lovers are particularly drawn to the composer's nod to the 'Polish style', which can be seen in the final polonaise (Rondo alla Polacca).

Dvořák

The Symphony No. 9 in E minor, Op. 95, is Antonín Dvořák's most famous and most frequently performed orchestral work. It was composed in 1893 during the composer's stay in the United States of America, hence the addition of the title 'From the New World'. Performed in December of the same year in New York, at first glance it is – like Tchaikovsky's symphonies, for example – a thoroughly conservative work in terms of form. However, its innovative character lies in its original melodic inventiveness and emotional drama, so typical of Slavic composers, with their sensitivity to motifs derived from local folk cultures and popular music (in this case, from various layers of American folklore). In American culture, the work continues to serve as an important symbol, as evidenced not only by the fact that astronaut Neil Armstrong took a recording of it aboard Apollo 11 during the 1969 Moon landing, but also by the numerous references to the style of this symphony present in the film music written for popular American westerns and even in the *Star Wars* soundtrack.

Ana María Patiño-Osorio

dyrygent / conductor

Należy do grona młodych wyróżniających się dyrygentek, w której krytyk szwajcarskiego dziennika *Le Temps* dostrzegł szczególne połączenie „siły i spokoju ducha”.

Urodzona w Medellín w Kolumbii, jest obecnie dyrektorką muzyczną Orquesta Filarmónica de Medellín oraz stypendystką programu Dudamel Conducting Fellowship w Los Angeles Philharmonic (w sezonie 2025/2026). W kwietniu 2024 roku podczas konkursu dla młodych dyrygentów Malko Competition w Kopenhadze zdobyła drugą nagrodę, nagrodę publiczności oraz nagrodę młodzieżowego jury.

Obecny sezon jest dla dyrygentki serią znaczących debiutów w Europie i Ameryce Północnej: z Orquesta y Coro Nacionales de España, Orquesta Sinfónica y Coro de RTVE w Madrycie, Orquesta Sinfónica de Galicia, Orchestre philharmonique de Strasbourg, Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin, Norwegian Arctic Philharmonic, Malmö Symphony Orchestra, Stavanger Symphony Orchestra, Los Angeles Philharmonic, Dallas Symphony Orchestra oraz Basque National Orchestra (tourné). Artystka wystąpi ponownie z Orquesta Sinfónica Nacional del Sodre (Urugwaj).

Ana María Patiño-Osorio ostatnio współpracowała z Orchestre national Bordeaux-Aquitaine, Orchestra Sinfonica Nazionale della RAI, Danish National Symphony Orchestra, Orchestre de la Suisse Romande, Orchestre de Chambre de Lausanne, Geneva Camerata, Orquesta Sinfónica Nacional de Colombia oraz Orquesta Filarmónica de Bogotá.

Zaangażowana w pracę z młodymi muzykami, od 2015 roku artystka regularnie współpracuje z Orquesta Iberacademy w Medellín, założoną przez dyrygenta Roberto Gonzáleza-Monjasa. W październiku 2023 roku wystąpiła z tym zespołem podczas Mozartwoche w Salzburgu, a rok później odbyła europejską trasę koncertową z Orquesta Juvenil Sinfonia por el Perú z udziałem tenora Juana Diego Flóreza (Madryt, Barcelona, Wiedeń, Genewa i Paryż); dyrygowała również Orchestre de Conservatoire royal de Bruxelles.

Ana María Patiño-Osorio rozpoczęła edukację muzyczną jako saksofonistka. Ukończyła studia licencjackie z dyrygentury orkiestrowej na Universidad EAFIT w Medellín, a następnie w Zürcher Hochschule der Künste pod kierunkiem Johannes Schlaefli (dyplom magisterski z wyróżnieniem, 2021). W latach 2022–2024 roku była asystentką dyrygenta Orchestre de la Suisse Romande – Jonathana Notta.

Artystka jest finalistką Solti International Conducting Competition (hr-Sinfonieorchester Frankfurt, 2020), laureatką Nagrody Narodowej dla najlepszego dyrygenta Orquesta Filarmónica de Bogotá (2021), była również stypendystką programu Dirigentenforum des Deutschen Musikrates w Niemczech (2019).

Praised for 'strength and her tranquillity of being' (*Le Temps*), Ana María Patiño-Osorio has been gathering praise as a remarkable conductor, expressing wisdom, finesse, and deep respect for music.

Born in Medellín, Colombia, she is Music Director of the Orquesta Filarmónica de Medellín and serves as the 2025/2026 Dudamel Conducting Fellow with Los Angeles Philharmonic. In April 2024, she captured the international attention at the Malko Competition in Copenhagen, winning the Second Prize, the Audience Prize, and the Youth Jury Prize.

Current season marks a series of prominent debuts in Europe and North America: with Orquesta y Coro Nacionales de España, Orquesta Sinfónica y Coro de RTVE in

Madrid, Orquesta Sinfónica de Galicia, Orchestre philharmonique de Strasbourg, Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin, Norwegian Arctic Philharmonic, Malmö Symphony Orchestra, Stavanger Symphony Orchestra, Los Angeles Philharmonic, Dallas Symphony Orchestra and Basque National Orchestra (on tour). She also returns to Orquesta Sinfónica Nacional del Sodre (Uruguay).

In recent seasons, Ana María Patiño-Osorio collaborated with the Orchestre national Bordeaux-Aquitaine, Orchestra Sinfonica Nazionale della RAI, Danish National Symphony Orchestra, Orchestre de la Suisse Romande, Orchestre de Chambre de Lausanne, Geneva Camerata, Orquesta Sinfónica Nacional de Colombia, and Orquesta Filarmónica de Bogotá.

Committed to working with young musicians, since 2015 she has been regularly collaborating with the Orquesta Iberacademy in Medellín, founded by conductor Roberto González-Monjas. In October 2023, she conducted this orchestra at the Mozartwoche in Salzburg. The following year, she has led a highly successful European tour with Orquesta Juvenil Sinfonía por el Perú and tenor Juan Diego Flórez with performances in Madrid, Barcelona, Vienna, Geneva and Paris, shortly after conducting Orchestre de Conservatoire royal de Bruxelles.

Ana María Patiño-Osorio began her musical training as a saxophonist before moving into orchestral conducting. She completed her undergraduate degree in orchestra conducting at the Universidad EAFIT in Medellín and continued at the Zürcher Hochschule der Künste under Johannes Schläfli, where she graduated with honours in 2021. In the years 2022–2024, she was Assistant Conductor to Jonathan Nott at the Orchestre de la Suisse Romande.

A finalist in the Solti International Conducting Competition with the hr-Sinfonieorchester Frankfurt, 2020, Ana María Patiño-Osorio is also the recipient of the 2021 National Prize for best Conductor of the Orquesta Filarmónica de Bogotá, and a winner of the Conducting Fellowship at Dirigentenforum des Deutschen Musikrates in Germany in 2019.

Wojciech Niedziółka

skrzypce / violin

Jeden z czołowych polskich skrzypków młodego pokolenia (urodzony w 2003 roku). Obecnie kształci się w Musik Akademie Basel pod kierunkiem Rainera Schmidta i Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi, gdzie kontynuuje współpracę ze swoim wieloletnim mentorem, Łukaszem Błaszczakiem. Jest laureatem nagrody dla najwyższej sklasyfikowanego polskiego uczestnika XVI Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu (2022). W 2023 roku otrzymał nagrodę Koryfeusz Muzyki Polskiej w kategorii Odkrycie roku. Zdobywał również czołowe nagrody na dziesiątkach międzynarodowych i ogólnopolskich konkursów skrzypcowych.

Koncertował jako solista w wielu cenionych instytucjach kultury na świecie – m.in. w USA, Japonii, Wielkiej Brytanii, Niemczech oraz większości polskich filharmonii, współpracując z Narodową Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia w Katowicach, Polską Orkiestrą Sinfonia Iuventus im. Jerzego Semkowa, Orkiestrą Polskiego Radia w Warszawie, Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii Łódzkiej im. Artura Rubinsteina, Polską Operą Królewską w Warszawie, Orkiestrą Symfoniczną

Filharmonii Śląskiej w Katowicach, Preußisches Kammerorchester w Prenzlau, Orkiestrą Filharmonii Poznańskiej, Orkiestrą Filharmonii im. Karola Szymanowskiego w Krakowie i wieloma innymi. Brał też udział w licznych festiwalach muzycznych, kursach mistrzowskich, a także renomowanych programach Morningside Music Bridge oraz Luzerne Music Center w Stanach Zjednoczonych. Swoje umiejętności rozwijał pod kierunkiem takich mistrzów, jak Robert Szreder, Noah Bendix-Belgey, Midori, Miriam Fried, Claudio Martínez Mehner, Bartłomiej Nizioł.

Jako wykonawca muzyki kameralnej regularnie występuje z polskimi artystami swojego pokolenia (Michał Balas, Jakub Staszal, Mikołaj Woźniak i Antoni Wrona).

W 2024 roku zarejestrował partię solową *I Koncertu skrzypcowego fis-moll op.14* Henryka Wieniawskiego z udziałem Orkiestry Filharmonii Łódzkiej pod dyrekcją Pawła Przytockiego (DUX). Utwór znalazł się na płycie *Polish Romantic Works*, która otrzymała nominację do nagrody Fryderyk 2025. Artysta był pierwszym wykonawcą *Koncertu skrzypcowego d-moll op.13* Grzegorza Fitelberga, wydanego przez Acte Préalable (2025).

Wojciech Niedziółka jest stypendystą Rafał Brzoska Foundation, Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Marszałka Województwa Łódzkiego oraz Fundacji prof. Krystyny Jureckiej TOTUUM AD VIOLINUM.

One of the leading Polish violinists of the younger generation (born in 2003), Wojciech Niedziółka is currently studying at the Musik Akademie Basel under Rainer Schmidt and at the Grażyna and Kiejstut Bacewicz Academy of Music in Łódź, where he continues to work with his long-standing mentor, Łukasz Błaszczuk. Wojciech Niedziółka is the winner of the prize for the highest-ranked Polish participant at the 16th Henryk Wieniawski International Violin Competition in Poznań (2022). In 2023, he received the Coryphaeus of Polish Music Award in the 'Discovery of the Year' category. He has also won top prizes at dozens of international and national violin competitions.

The artist has performed as a soloist at many prestigious cultural institutions around the world – including in the USA, Japan, the UK, Germany and most Polish philharmonic halls, collaborating with the Polish National Radio Symphony Orchestra in Katowice, Jerzy Semkow Polish Sinfonia Iuventus Orchestra, Polish

Radio Orchestra in Warsaw, Arthur Rubinstein Philharmonic Orchestra in Łódź, Polish Royal Opera in Warsaw, Silesian Philharmonic Symphony Orchestra in Katowice, Preußisches Kammerorchester in Prenzlau, Tadeusz Szeligowski Poznań Philharmonic Orchestra, Karol Szymanowski Philharmonic Orchestra in Krakow and many others. He has also taken part in numerous music festivals, masterclasses, as well as the renowned Morningside Music Bridge and Luzerne Music Center programmes in the United States. He developed his skills under the guidance of such masters as Robert Szreder, Noah Bendix-Belgey, Midori, Miriam Fried, Claudio Martínez Mehner and Bartłomiej Nizioł.

As a chamber musician, Wojciech Niedziółka regularly performs with Polish artists of his generation (Michał Balas, Jakub Staszal, Mikołaj Woźniak and Antoni Wrona).

In 2024, he recorded the solo part of Henryk Wieniawski's Violin Concerto No. 1 in F sharp minor, Op. 14, with the Łódź Philharmonic Orchestra conducted by Paweł Przytocki (DUX). The piece appears on the album *Polish Romantic Works*, which was nominated for the Fryderyk Award 2025. Wojciech Niedziółka was the first performer of Grzegorz Fitelberg's Violin Concerto in D minor, Op. 13, released by Acte Préalable (2025).

He is a scholarship holder of the Rafał Brzoska Foundation, the Minister of Culture and National Heritage, the Marshal of the Łódź Province, and the Totum ad Violinum Foundation.

Antoni Wrona

wiolonczela / cello

Solista i kameralista urodzony w 2003 roku, obecnie student Hochschule für Musik Franz Liszt Weimar w klasie Wolfganga Emanuela Schmidta oraz Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie w klasach Tomasza Strahla i Marcina Zdunika. W 2025 roku został stypendystą programu Elite w Paryżu, w ramach którego kształci się pod kierunkiem Henri'ego Demarquette'a.

Jest zwycięzcą Międzynarodowego Konkursu Muzycznego im. Michała Spisaka w Katowicach (2025), XI Ogólnopolskiego Konkursu Wiolonczelowego im. Dezyderyusza Danczowskiego w Poznaniu (2023), XII Międzynarodowego Konkursu Wiolonczelowego im. Jana Vychytila w Pradze (2018) oraz laureatem II nagrody XXII Międzynarodowego Konkursu Kameralnego im. Kiejstuta Bacewicza w Łodzi w duecie z Aleksandrą Janusz (2025), III nagrody XII Międzynarodowego Konkursu Wiolonczelowego im. Witolda Lutosławskiego w Warszawie (2024) i wielu innych.

Artysta został wyróżniony nominacjami do nagrody Koryfeusz Muzyki Polskiej 2024 w kategorii Odkrycie roku oraz do Paszportów Polityki w 2025 roku w kategorii Muzyka poważna.

Występował m.in. w Filharmonii Narodowej w Warszawie, sali koncertowej NOSPR w Katowicach, Narodowym Forum Muzyki we Wrocławiu i Salle Cortot w Paryżu; z wieloma polskimi orkiestrami symfonicznymi (Filharmonii Narodowej w Warszawie, Filharmonii Śląskiej w Katowicach, Narodową Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia w Katowicach, Orkiestrą Narodowego Forum Muzyki Leopoldinum). Koncertował z wybitnymi artystami, takimi jak Andrzej Boreyko, Sélim Mazari, Alexander Sikovetsky, Marek Moś, Michał Klauza, Szymon Bywalec, Katarzyna Budnik czy Jakub Jakowicz.

Od 2025 roku, dzięki uprzejmości SINFONIMA-Stiftung w Mannheim, Antoni Wrona gra na instrumencie wykonanym przez Nicolò Amatiego w 1636 roku w Cremonie.

A soloist and chamber musician born in 2003, Antoni Wrona is currently a student at the Hochschule für Musik Franz Liszt Weimar in the class of Wolfgang Emanuel Schmidt, and at the Chopin University of Music in Warsaw in the classes of Tomasz Strahl and Marcin Zdunik. In 2025, he was awarded a scholarship to the Elite programme in Paris, where he is studying under Henri Demarquette.

Antoni Wrona is the winner of the Michał Spisak International Music Competition in Katowice (2025), the 11th Dezyderiusz Danczowski National Cello Competition in Poznań (2023), the 12th Jan Vychytil International Cello Competition in Prague (2018), and was awarded second prize at the 22nd Kiejstut Bacewicz International Chamber Music Competition in Łódź in a duo with Aleksandra Janusz (2025), third prize at the 12th Witold Lutosławski International Cello Competition in Warsaw (2024) and many others.

The artist was nominated for the 2024 Coryphaeus of Polish Music Award in the 'Discovery of the Year' category and for the 2025 *Polityka's* Passport in the 'Classical Music' category.

He has performed at venues such as Warsaw Philharmonic, NOSPR concert hall in Katowice, the National Forum of Music in Wrocław and the Salle Cortot in Paris and with many Polish symphony orchestras (the Warsaw Philharmonic, Silesian Philharmonic in Katowice, Polish National Radio Symphony Orchestra in Katowice, and Leopoldinum Orchestra of the National Forum of Music) and distinguished

artists, including Andrzej Boreyko, Sélim Mazari, Alexander Sikovetsky, Marek Moś, Michał Klauza, Szymon Bywalec, Katarzyna Budnik and Jakub Jakowicz.

Since 2025, courtesy of the SINFONIMA-Stiftung in Mannheim, he has been playing an instrument made by Nicola Amati in Cremona in 1636.

Mateusz Dubiel

fortepian / piano

W 2023 roku ukończył szkołę średnią w rodzinnym mieście Bielsku-Białej w klasie fortepianu Anny Skarbowskiej. Obecnie studiuje w Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie w klasie Mirosława Herbowskiego.

Jest zwycięzcą dwóch Ogólnopolskich Konkursów im. Fryderyka Chopina w Warszawie (2022, 2025). Był uczestnikiem XIX Międzynarodowego Konkursu im. Fryderyka Chopina w Warszawie w 2025 roku. Jest także laureatem kilku międzynarodowych konkursów dla młodych pianistów, m.in. Arthur Rubinstein in Memoriam w Bydgoszczy (2021), Jeune Chopin w Lugano (2023) oraz Bałtyckiego Konkursu w Gdańsku (2023). Brał udział w kursach mistrzowskich prowadzonych przez wybitnych pianistów: Michela Béroffa, Piotra Palecznego, Kevina Kennera, Andrzeja Jasińskiego, Arie Vardiego oraz Angelę Hewitt.

Występował z recitalami w kraju i za granicą m.in: na Zamku Królewskim w Warszawie, w Domu Urodzenia Fryderyka Chopina w Żelazowej Woli, Europejskim Centrum Muzyki Krzysztofa Pendereckiego w Lusławicach, Cavatina Hall w Bielsku-Białej,

Filharmonii Pomorskiej im. Ignacego Jana Paderewskiego w Bydgoszczy, a także w Japonii, Maroku, Stanach Zjednoczonych, Francji, Niemczech, Hiszpanii (Majorka) i na Litwie. Mateusz Dubiel brał udział w Maratonie Chopinowskim Polskiego Radia Chopin, a także na Festiwalu Chopinowskim w Dusznikach-Zdroju (2024, 2025) i Festiwalu Pianistycznym Chopinowskie Interpretacje Młodych w Koninie-Żychlinie, zdobywając I miejsce (2022).

Artysta jest laureatem statuetki Koryfeusz Muzyki Polskiej w kategorii Odkrycie roku (2025), nagrody Prezydenta Miasta Bielska-Białej w dziedzinie kultury i sztuki IKAR 2021. Ponadto był stypendystą Krajowego Funduszu na rzecz Dzieci, Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz laureatem programu stypendialnego Młoda Polska. Obecnie jest beneficjentem Funduszu Stypendialnego im. Profesora Henryka Sztompki.

In 2023, Mateusz Dubiel graduated from secondary school in his hometown of Bielsko-Biała, in the piano class of Anna Skarbowska. He is currently studying at the Krzysztof Penderecki Academy of Music in Krakow under Mirosław Herbowski.

He is the winner of two National Fryderyk Chopin Competitions in Warsaw (2022, 2025) and was participant of the 19th Fryderyk Chopin International Piano Competition in Warsaw in 2025. He is also a prize-winner of several international competitions for young pianists, including Arthur Rubinstein in Memoriam in Bydgoszcz (2021), Jeune Chopin in Lugano, Switzerland (2023) and the Baltic Competition in Gdańsk (2023). He has taken part in masterclasses led by Michel Béroff, Piotr Paleczny, Kevin Kenner, Andrzej Jasiński, Arie Vardi and Angela Hewitt.

He has given recitals in Poland and abroad, including at the Royal Castle in Warsaw, the Fryderyk Chopin Birthplace in Żelazowa Wola, Krzysztof Penderecki European Centre for Music in Lusławice, Cavatina Hall in Bielsko-Biała, Ignacy Jan Paderewski Pomeranian Philharmonic in Bydgoszcz, as well as in Japan, Morocco, the United States, France, Germany, Spain (Majorca) and Lithuania. Mateusz Dubiel took part in the Chopin Marathon organised by Polish Radio Chopin, as well as the Chopin Festival in Duszniki-Zdrój (2024, 2025) and the Chopin Interpretations by Young Pianists Festival in Konin-Żychlin, winning first prize (2022).

The artist is the winner of the Coryphaeus of Polish Music Award in the 'Discovery of the Year' category (2025), and the IKAR 2021 award from the Mayor of Bielsko-Biała

LIGETI, BEETHOVEN, DVOŘÁK

in the field of culture and the arts. Furthermore, he was a scholarship holder of the National Children's Fund, the Ministry of Culture and National Heritage, and a laureate of the Młoda Polska scholarship programme. He is currently a beneficiary of the Henryk Sztompka Scholarship Fund.

**Polska
Orkiestra
Sinfonia
Iuventus
im. Jerzego
Semkwa
Jerzy Semkow
Polish Sinfonia
Iuventus
Orchestra**

I Skrzypce / First Violins

Maria Kapsiak
Maciej Hejmej
Barbara Stawiarz
Natalia Kalinowska*
Wiktoria Białostocka
Antoni Figurski*
Igor Makarski*
Kaya Kotarski*
Michał Müller
Monika Szemelak*
Paulina Skorodziej
Julia Charmuszko*
Cecylia Chinek
Aleksandra Kryńska*

**II Skrzypce /
Second Violins**

Julia Fejdasz
Kuźma Papakul
Aleksandra Wochal
Małgorzata Makarewicz
Romualda Błoch
Aleksandra Rymarowicz*
Agata Dobryniewska

Weronika Kułaga*
Joanna Bartkiewicz
Błażej Bębeńca
Paulina Szwedowska
Martyna Bogunia*

Altówki / Violas

Szymon Poniszowski
Ewa Kałużńska
Ksenia
Bowtruczuk-Studniarz
Agata Majchrzak
Justyna Maziarka
Jan Cieszyński*
Seweryn Kosiorowski
Mieszko Baszczak
Karalina Orsik*

Wiolonczele / Cello

Palina Horbach
Małgorzata Namiot
Wojciech Bafeltowski
Antonina Przybyszewska*
Dominik Gawarkiewicz
Zofia Wicher*
Dariusz Gatza
Małgorzata Szydłowska*

Kontrabasy / Double

Basses

Maciej Baraniak
Jakub Gołaś*
Witold Adamkiewicz
Barbara Sieradzka*
Miłosz Madejski*

Flety / Flutes

Zuzanna Ostromęcka
Hanna Pysz*

Oboje / Oboe

Agata Bała
Maja Łagowska

Klarnety / Clarinets

Wiktoria Krużyk
Karolina Szczepańczyk

Fagoty / Bassoons

Gabriel Pogorzelski*
Oleksandr Pecheniuk

Waltornie / Horns

Ewa Paciorek-Sejda*
Filip Tylkowski*
Marek Ryt*
Franciszek Czech*

Trąbki / Trumpets

Michał Adamin
Szymon Łuniewski

Puzony / Trombone

Piotr Gieniusz
Maria Korzycka*
Adrian Gryciuk

Tuba / Tuba

Hubert Bałdyga*

Kotły / Timpani

Cezary Łagan

Perkusja / Percussion

Robin Błaszczewicz*

**Inspektor orkiestry /
Orchestra personnel
manager**

Maja Łagowska

* muzyk gościnnie / guest musician

Polska Orkiestra Sinfonia Iuventus im. Jerzego Semkowa **Jerzy Semkow Polish Sinfonia Iuventus Orchestra**

Polska Orkiestra Sinfonia Iuventus powstała z inicjatywy Jerzego Semkowa, jednego z najwybitniejszych dyrygentów polskich. Utworzona przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego na mocy rozporządzenia z 1 października 2007 roku jest państwową instytucją artystyczną. W skład Orkiestry wchodzi najzdolniejsi absolwenci i studenci uczelni artystycznych, którzy nie ukończyli 30 lat.

Sinfonia Iuventus rozpoczęła działalność artystyczną w czerwcu 2008 roku. Współpracowała z wieloma uznanymi dyrygentami, takimi jak Jerzy Semkow, Kazimierz Kord, Jan Krenz, Krzysztof Penderecki, Gabriel Chmura, Antoni Wit, Tadeusz Strugała, John Axelrod, Charles Dutoit, Juozas Domarkas, Grzegorz Nowak, Jerzy Maksymiuk, Michail Jurowski, Tadeusz Kozłowski, Andrzej Boreyko, Marek Pijarowski, Mirosław Jacek Błaszczyk, Jerzy Salwarowski, Evgeny Volynsky, Gerd Schaller, Eugene Tzigane, Massimiliano Caldi, Andriy Yurkevych, Tadeusz Wojciechowski, Marcin Nałęcz-Niesiołowski, Łukasz Borowicz oraz z solistami, wśród których byli m.in. Konstanty Andrzej Kulka, Piotr Paleczny, Ivan Monighetti, Zakhar Bron, Krzysztof

Jakowicz, Tatiana Szebanowa, Janusz Olejniczak, Jonathan Plowright, Abdel Rahman El Bacha, Eugen Indjic, Krzysztof Jabłoński, Olga Pasiecznik, Jadwiga Rappé, Vadim Repin, Jan Stanienda, Tomasz Strahl, Alena Baeva, Leszek Możdżer, Yulianna Avdeeva, Agata Szymczewska, Jakub Jakowicz, Piotr Pławner, Patrycja Piekutowska, Łukasz Kuropaczewski, José Torres, Mateusz Smoczyński, Hyuk Lee, Rafał Bartmiński, Iwona Hossa, Aleksandra Kurzak, Patric Gallois, Michael Lethiec, Claudio Bohórquez, Stathis Karapanos, Alicja Śmietana, Jakub Waszczeniuk, Małgorzata Walewska, Heidi Stober, Aleksandra Świgut, Piotr Orzechowski, Seina Matsuoaka.

Orkiestra ma na swoim koncie liczne rejestracje płytowe, radiowe oraz telewizyjne dla Universal Music, CD Accord, DUX, Polskiego Radia, Albany Records, TVP Kultura, Warner Classics.

Orkiestra występowała na wielu estradach koncertowych w Austrii (Musikverein), Chinach (National Grand Theater), Francji (Grand Auditorium de l'UNESCO), Hiszpanii (Auditorio Nacional de Música), Niemczech (Konzerthaus Berlin), Portugalii (Grande Auditório), Włoszech, Szwajcarii, Ukrainie i na Litwie. W sezonie artystycznym 2017/2018 zespół uczestniczył we współczesnym prawykonaniu opery sakralnej *Mojżesz* Antona Rubinsteina (dyr. Michail Jurowski) oraz półscenicznym wykonaniu opery *Cyganeria* Giacomina Pucciniego (dyr. Tadeusz Koźłowski).

Od kwietnia 2009 roku Orkiestra jest członkiem Europejskiej Federacji Narodowych Orkiestr Młodzieżowych, a od września 2018 roku – Zrzeszenia Filharmonii Polskich. W latach 2013–2020 Krzysztof Penderecki był honorowym patronem artystycznym orkiestry. W październiku 2018 Orkiestra oficjalnie przyjęła imię Jerzego Semkowa.

The Polish Sinfonia Iuventus Orchestra was founded on the initiative of Jerzy Semkow, one of the most prominent Polish conductors. Established by the Minister of Culture and National Heritage with a decree of 1 October 2007, it is a state artistic institution. The Orchestra is composed of the most talented graduates of art music academies under 30 years of age.

Sinfonia Iuventus began its artistic activity in June 2008. It has worked with many renowned conductors, including Jerzy Semkow, Kazimierz Kord, Jan Krenz, Krzysztof Penderecki, Gabriel Chmura, Antoni Wit, Tadeusz Strugała, John Axelrod, Charles Dutoit, Juozas Domarkas, Grzegorz Nowak, Jerzy Maksymiuk, Michail Jurowski, Tadeusz Kozłowski, Andrzej Boreyko, Marek Pijarowski, Mirosław Jacek Błaszczyk, Jerzy Salwarowski, Evgeny Volynsky, Gerd Schaller, Eugene Tzigane, Massimiliano Caldi, Andriy Yurkevych, Tadeusz Wojciechowski, Marcin Nałęcz-Niesiołowski, Łukasz Borowicz and soloists: Konstanty Andrzej Kulka, Piotr Paleczny, Ivan Monighetti, Zakhar Bron, Krzysztof Jakowicz, Tatiana Shebanova, Janusz Olejniczak, Jonathan Plowright, Abdel Rahman El Bacha, Eugen Indjic, Krzysztof Jabłoński, Olga Pasiiecznik, Jadwiga Rappé, Vadim Repin, Jan Stanienda, Tomasz Strahl, Alena Baeva, Leszek Możdżer, Yulianna Avdeeva, Agata Szymczewska, Jakub Jakowicz, Piotr Pławner, Patrycja Piekutowska, Łukasz Kuropaczewski, José Torres, Mateusz Smoczyński, Hyuk Lee, Rafał Bartmiński, Iwona Hossa, Aleksandra Kurzak, Patric Gallois, Michael Lethiec, Claudio Bohórquez, Stathis Karapanos, Alicja Śmietana, Jakub Waszczeniuk, Małgorzata Walewska, Heidi Stober, Aleksandra Świgut, Piotr Orzechowski, Seina Matsuoka, among others.

The orchestra has made numerous recordings for albums, radio and television for Universal Music, CD Accord, DUX, Polish Radio, Albany Records, TVP Kultura and Warner Classics.

Sinfonia Iuventus has performed on many concert stages in Austria (Musikverein), China (National Grand Theater), France (Grand Auditorium UNESCO, Palais de la Musique et des Congrès), Spain (Auditorio Nacional de Música), Germany

(Konzerthaus), Portugal (Grande Auditório), Italy, Switzerland, Lithuania and Ukraine. During the 2017/2018 concert season, the orchestra took part in the contemporary world premiere of Anton Rubinstein's sacred opera *Moses* (conducted by Mikhail Jurowski) and a semi-staged performance of Giacomo Puccini's opera *La Bohème* (conducted by Tadeusz Kozłowski).

Since April 2009, the Orchestra has been a member of the European Federation of National Youth Orchestras, and since September 2018, of the Association of Polish Philharmonics. Between 2013 and 2020, Krzysztof Penderecki served as the orchestra's honorary artistic patron. In October 2018, the orchestra officially took the name of Jerzy Semkow.

Współtworzymy

**NOC
MUZEÓW**
2026

Warszawa

NOC MUZEÓW

DWUDZIESTA DRUGA EDYCJA

16.05.2026

godz. 22:00 – zwiedzanie z przewodnikiem

godz. 23:00 – recital organowy w Sali Koncertowej

Michał Markuszewski – organy

Johann Sebastian Bach (1685–1750)

Toccata i fuga d-moll BWV 565

Henry Smart (1813–1879)

Festive March

Claude Balbastre (1724–1799)

Canonnade

Ferenc Liszt (1811–1886)

Chór pielgrzymów z opery *Tannhäuser* Richarda Wagnera S 443

Alexandre Guilmant (1837–1911)

Marche religieuse na temat chóru *Lift up your heads*

Georga Friedricha Händla op. 15 nr 2

Louis James Alfred Lefébure-Wély (1817–1869)

Sortie Es-dur

Kalendarz koncertowy

Concert Calendar

17.05

niedziela / Sala Kameralna
Sunday / Chamber Music Hall

11:00 / 11 a.m.

dzieci młodsze (3–6 lat) /
younger children (aged 3 to 6)

abonament / subscription Pm1

14:00 / 2 p.m.

dzieci starsze (7–12 lat) /
older children (aged 7 to 12)

abonament / subscription Ps1

**Poranek i Popołudnie
dla Małych Melomanów /
Morning and Afternoon
for Young Music Lovers**

*Baletowa uczta /
Ballet Feast*

Katarzyna Podlasińska
scenariusz i prowadzenie /
script and presentation

17.05

niedziela / 18:00 / Sala Koncertowa
Sunday / 6 p.m. / Concert Hall

Piotr Anderszewski
fortepian / piano

Brahms, Beethoven

19.05

wtorek / 19:00 / Sala Kameralna
Tuesday / 7 p.m. / Chamber Music Hall
abonament / subscription K1

Genesis Piano Trio

w składzie / line-up:

Jakub Jakowicz

skrzypce / violin

Marcin Zdunik

wiolonczela / cello

Szymon Nehring

fortepian / piano

Zdunik, Brahms, Beethoven

22.05

piątek / 18:30 / Sala Kameralna
Friday / 6.30 p.m. / Chamber Music Hall

Magdalena Łoś-Komarnicka

Wprowadzenie do koncertu /
Pre-Concert Talk

22.05

piątek / 19:30 / Sala Koncertowa
Friday / 7.30 p.m. / Concert Hall

Wieczór arii i pieśni /

An Evening of Arias and Songs

Jakub Józef Orliński

kontratenor / countertenor

Michał Biel

fortepian / piano

**Händel / Handel, Baird, Purcell,
Karłowicz**

Filharmonia Narodowa Warsaw Philharmonic

ul. Jasna 5
00-950 Warszawa
tel. 22 55 17 111
filharmonia@filharmonia.pl
filharmonia.pl

Wydawca / Published by
Filharmonia Narodowa / Warsaw Philharmonic

**Dział Wydawniczy Filharmonii Narodowej /
Warsaw Philharmonic Publishing Department**

Kierownik działu / Head of Department
Łukasz Kaczmarowski

Redaktor prowadzący / Managing Editor
Dorota Żórawska-Dobrowolska

Opracowanie części angielskiej /
English summary coordination
Martyna Ćwiek

Fotografie / Photos
**Óscar Bernal 13, Dariusz Kulesza 16,
Bernard Łętowski 19, Krzysztof Szlezak 22,
Jacek Barcz i Marek Druszcz 26–27**

Projekt graficzny / Graphic design
beton.

Skład / Desktop editing
studio typek

Cena / Price
15 zł / PLN

Organizator / Organiser

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Strategiczny Mecenas Roku /
Strategic Patron of the Year

Bank Polski

Mecenas Roku / Patron of the Year

Partnerzy / Partners

Melon Catering
35 LAT WYDARZEŃ Z PASJĄ

Bilety²⁴

Patroni medialni / Media Partners

